

וְעַתָּה לְכֹה נֹא אָרְה לִי אֶת הָעַם הַזֶּה כִּי עֲצוּם
הוּא מִמֶּנִּי. רַבִּי חִזְקִיָּה פִתַּח, (ישעיה יא)
וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנִי וְהָאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִי.
הַי קָרָא כֻּלָּא אִיהוּ חַד. מָאִי חֲדוּשָׁא אֲתָא
לְאַשְׁמוּעִינָן, דְּהָא צֶדֶק הֵיִינוּ אֱמוּנָה, וְאֱמוּנָה
הֵיִינוּ צֶדֶק. אֲזוּר מִתְּנִי, הֵיִינוּ אֲזוּר חֲלָצִי,
לֹא אֲשַׁכְּחֵן קָרָא כְּהַי גְּוֹנָא.

אֲלֵא לָאו צֶדֶק פְּאֱמוּנָה, וְאִף עַל גַּב דְּכֻלָּא
חַד, וְחַד דְּרָגָא אִיהוּ. אֲבָל בְּזִמְנָא
דְּקִיָּמָא בְּדִינָא קִשְׁיָא, וּמִקְבֵּלָא מִסְטֵר
שְׁמַאלָא, בְּדִין אֲקָרִי צֶדֶק, דִּינָא מִמֶּשׁ. וְהֵיִינוּ
(ישעיה כו) כִּי כְּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאַרְצֵן צֶדֶק לְמַדּוּ
יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. דְּהַי דְּרָגָא דְּמִשְׁפָּט, רַחֲמֵי אִיהוּ.
וְכַד אֲתַקְרִיב מִשְׁפָּט בְּצֶדֶק, בְּדִין אֲתַבְּסֵם (כֻּלָּא),
וְיִכְלִין בְּנֵי עַלְמָא, לְמַסְבֵּל דִּינָא דְּצֶדֶק.

(ועל דא צדק לאו איהו כאמונה) אמונה, בשעתא דאתחבר
בה (בדין איהו) אמת, לחדוה. וכל אנפין
נהירין, בדין אקרי אמונה. ואית וותרנותא
לכלא, וכל נשמתין סלקין, מתחייבי בכמה
חיובין דחייבין בישין, וכיון דבפקדון סלקין
(אקדים), אהדר לון ברחמי, וחס עלייהו. וכדין
אקרי אמונה, ולית אמונה בלא אמת.

הַשְׁתָּא אֲזוּר מִתְּנִי, וְאֲזוּר חֲלָצִי. מַהוּ תְּרִין
אֲזוּרִין הָכָא. וּמִתְנִים וְחֲלָצִין אִף עַל
גַּב דְּחַד אִינוּן, תְּרִין דְּרָגִין אִינוּן, חַד לְעֵילָא,
וְחַד לְתַתָּא. לְעֵילָא בְּשִׁירוּתָא, אֲקָרִי מִתְנִים.
לְתַתָּא בְּסוּפָא, אֲקָרִי חֲלָצִין, כְּמַה דְּאֵת אֲמַר
(ישעיה לב) וְחַגוּרָה עַל חֲלָצִים, בְּסוּפָא, עַל רִישׁ
יָרְכִים. כַּד אֲתַתָּא בְּצַעְרָא, מְנַתְקֵן אִינוּן
חֲלָצִים, מִרִישׁ יָרְכִין, וְשׁוֹיֵאת יְדָהָ בְּכַאִיבָא
עַלְיָהּ.

וּבְגִין כֹּה לְגַבּוּרָה וּלְקָרְבָא, צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנִי.
וְהַי אֲצַטְרִיף. לְרַחֲמֵנִי וּלְטַב, אֱמוּנָה

וְעַתָּה לְכֹה נֹא אָרְה לִי אֶת הָעַם
הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי. רַבִּי
חִזְקִיָּה פִתַּח, (ישעיה יא) וְהָיָה צֶדֶק
אֲזוּר מִתְּנִי וְהָאֱמוּנָה אֲזוּר
חֲלָצִי. פְּסוּק זֶה הַכֹּל הוּא אֶחָד.
מַה חֲדוּשׁ בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ? שְׁהַרִי
צֶדֶק הֵיִנוּ אֱמוּנָה, וְאֱמוּנָה הֵיִנוּ
צֶדֶק. אֲזוּר מִתְּנִי הֵיִנוּ אֲזוּר
חֲלָצִי. וְלֹא מִצָּאֵנוּ פְּסוּק כְּמוֹ זֶה.
אֲלֵא לֹא צֶדֶק כְּמוֹ אֱמוּנָה, וְאִף
עַל גַּב שֶׁהַכֹּל אֶחָד, וְדִרְגָּה אַחַת
הִיא. אֲבָל בְּזִמְן שְׁעוּמָדִים בְּדִין
קִשְׁיָא וּמִקְבֵּלִים מִצַּד שְׁמַאל, אֲז
נְקָרָא צֶדֶק דִּין מִמֶּשׁ, וְהֵיִנוּ (שם כו)
כִּי כְּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאַרְצֵן צֶדֶק
לְמַדּוּ יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. שְׁדִרְגָּה זֹו שֶׁל
מִשְׁפָּט הִיא רַחֲמִים. וּכְשֶׁמִּתְקָרֵב
מִשְׁפָּט בְּצֶדֶק, אֲז מִתְבַּשֵּׂם (תב),
וְיִכּוּלִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְסַבֵּל דִּין
בְּצֶדֶק.

(ועל דא צדק אינו כאמונה) אמונה, בשעה
שמתחברת בה (או הוא) אמת,
לשמחה. וכל הפנים מאירות, אז
נקראת אמונה. ויש וותרנות לכל,
וכל הנשמות עולות, מתחייבות
בכמה חייבים של רשעים רעים,
וכיון שהן עולות בפקדון (מקדים),
הוא מתזין ברחמים וחס עליהן,
ואז נקראת אמונה, ואין אמונה
ללא אמת.

כַּעַת אֲזוּר מִתְּנִי וְאֲזוּר חֲלָצִי.
מַה כָּאן שְׁנֵי אֲזוּרִים? וּמִתְנִים
וְחֲלָצִים, אִף עַל גַּב שְׁהֵן אַחַת,
שְׁתֵּי דְרָגוֹת הֵן, אַחַת לְמַעְלָה
וְאַחַת לְמַטָּה. לְמַעְלָה בְּרֵאשִׁית
נְקָרָא מִתְנִים, וּלְמַטָּה בְּסוּף נְקָרָא
חֲלָצִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (ישעיה לב)
וְחַגוּרָה עַל חֲלָצִים. בְּסוּף, עַל
רֵאשׁ הִירְכִים. כְּשֶׁאֲשֶׁה בְּצַעַר,
מְנַתְקִים אוֹתָם חֲלָצִים מִרֵּאשׁ
הִירְכִים, וְשִׁמָּה יְדִיהָ בְּכַאֵב
עַלְיָהּ.

וְכֵן לְגַבּוּרָה וּלְקָרְבָא - צֶדֶק אֲזוּר
מִתְנִי, וְכֹה צְרִיף. לְרַחֲמֵנוּת